

JANEZOVO OZNANILO

4. februar 2024 leto 20 številka 695

5. NEDELJA MED LETOM

Mr 1,29–39

BOG OZDRAVLJA

Evangelij jasno razlikuje med boleznijo in obsedenostjo. Za prvo je potrebno zdravilo, za drugo pa eksorcizem.

A Jezus v nekem trenutku prekine z ozdravljanjem ljudi in izganjanjem demonov ter reče svojim učencem: "Pojdimo drugam." Srečati si želi čim več ljudi in jim oznaniti veselo novico. Zakaj? Ker se ljudje brez Boga počutijo kakor Job (prvo berilo), ki v 7. poglavju pravi: "Odmerjeni so mi meseci, polni gorja, dodeljene so mi noči, polne trpljenja. Kadar grem spat, mislim, kdaj bom vstal, kadar vzamem za mero večer, naveličan prehitvam čas do mraka."

Življenje, ki ga opisuje, je življenje bolnika. In je obenem življenje, kakršnega imamo brez Boga. Toda Bog "ozdravlja potrte v srcu". Z Bogom ima življenje vse, kar potrebuje v duhovnem smislu: pomen, namen in tolažbo.

Biti kristjan pomeni imeti veliko spodbudo za plahe ljudi. Če je torej Jezus resnično želel pokazati svetu, kako najti srečo, in to je bil njegov namen, potem je naloga nas kristjanov biti taka luč. Hkrati je naša naloga da smo priprošnjiki. Mibolne lahko približamo Bogu, in to velja tudi za tiste brez Boga.

Česa se lahko naučimo iz tokratnega evangeljskega odlomka? Naše pozornosti je vredna posebej ugotovitev apostola Simona: »Vsi te iščejo.« Kljub temu se Jezus poslovi od Kafarnauma. Če to prestavimo v današnji čas, potem vidimo, da tudi danes veliko ljudi išče smisel svojemu življenju. Čutijo, da mora biti nekaj več kot to, kar zaznavamo s čuti. Za tem »praznim mestom« slutimo več kot le praznino. In drugo: Kakor je bila molitev temelj Jezusovega življenja, naj bo tudi temelj našega življenja. Če se Jezusu pridružimo v molitvi in strežbi ubogim, vemo, da ga tam srečujemo, ker je tako v molitvi kot dobrih delih osebno navzoč.

Po: E. Mozetič

FEBRUAR NAS VABI NA POPOTOVANJE PREKO KULTURE, PUSTNIH NORČIJ, VSE DO POSTNEGA ČASA

ZA DUHOVNO RAST

Bolezen je tipična človeška pogojenost, med katero krepko občutimo, da si nismo samozadostni, temveč, da potrebujejo druge. V tem smislu lahko rečemo, čeprav je paradokсно, da bolezen lahko postane milostni trenutek, med katerim smo deležni pozornosti drugih ter smo pozorni do drugih. Kljub temu pa bolezen ostaja preizkušnja, včasih dolga in težka. Ko ozdravljenja ni in ni, ter se podaljšuje trpljenje, nas to lahko potre ter nam vzame pogum. Kako naj se odzovemo na takšen napad zla? Prav gotovo s pravilnim zdravljenjem, saj je zdravstvo v teh desetletjih izredno napredovalo, za kar smo hvaležni. Vendar pa nas Božja Beseda uči, da je odločilna in temeljna drža pri soočanju z boleznijo, drža vere v Boga in njegovo dobroto. Z vero je mogoče to, kar je človeško nemogoče. Toda vera v kaj? Vera v Božjo ljubezen. To je resnični odgovor, ki v korenini premaga Zlo. Kakor se je Jezus z močjo ljubezni, ki prihaja od Očeta, soočil s Hudičem, se lahko tudi mi soočimo in premagamo preizkušnjo bolezni tako, da ohranimo naše srce potopljeno v Božjo ljubezen.

Benedikt XVI

Februar, pravijo, je mesec kulture. In to zato, ker 8. februarja praznujemo Prešernov dan. Dan, ko se ne spominjamo le slovenskega pesnika Franceta Prešerna, ki je napisal tudi slovensko himno, temveč dan, ko bi se naj vsi še posebej posvetili kulturi. Upam, da tudi tvoja družina najde čas in na ta dan obišče kak muzej, kakšno cerkev, morda pa celo gledališče ali kak drug »hram kulture«, kot temu odrasli radi rečejo. A prav je, da ostanemo kulturni tudi ostale dni v letu. Na to ne smemo pozabiti niti v norčavih februarskih dneh, ko se posvetimo pustnim rajanjem. Obilico dobre volje in s krofi obogatenih pojedin pa bo s pepelnično sredo zamenjal bolj umirjen in spokoren čas, ki ga imenujemo tudi postni čas. Je obdobje cerkvenega leta, ko se 40 dni pripravljamo na največji krščanski praznik – veliko noč. V času posta sicer otroci, starejši in oboleli niso dolžni upoštevati vseh omejitev, ki jih postni čas prinaša, vendar je prav, da vsakdo izmed nas najde kakšno navado, ki nas ovira pri tem, da bi živeli življenje, kakršno je vseh Jezusu, in ki nas vodi v pravo srečo in veselje. Veliko možnosti se ponuja v ta namen: odpoved sladkarijam, omejitev uporabe telefona, tablice ali računalnika, več pomoči doma, pomoč sošolcem ali osamljeni babici in dedku, so le nekatere od idej, ti pa izberi svojo.

In še nekaj: za tiste, ki že imate ta privilegij, je veliko veselje tudi v tem, da se lahko z Jezusom srečaš v zakramentu svete spovedi. V postnem času ti morda to še posebej pomaga prebroditi kako slabo navado.

V četrtek, ko bo Prešernov dan in slovenski kulturni praznik, ne smemo pozabiti na pomen kulture. Vse tisto, kar nam nudi umetnost, je ustvarjeno zato, da bi nam olepšalo življenje. V slikarstvu, arhitekturi, glasbi, književnosti, gledališču ... človek presega svojo površnost in se odpravlja v globino. Tako se poskušamo približati resnici, lepoti in dobroti. Zato nas vsaka prava kultura obenem vodi v smer vere in srečanja z Bogom.

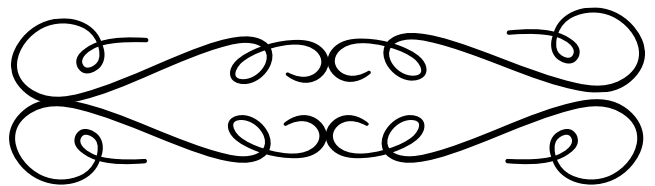
Po: F. Juvanu

6. februar

PAVEL MIKI in drugi japonski mučenci

Leta 1593 so prišli na Japonsko prvi frančiškanski misijonarji, ki pa so nastopali preveč hrupno, kar rahločutnim Japoncem ni prijalo. Leta 1596 se je pričelo preganjanje, za katero je dal povod nespameten španski mornar. Z nasedle ladje je hotel rešiti tovor, ki je po japonskih običajih zapadel japonskemu cesarju. Začel je groziti, da bo prišel sam španski kralj in bo osvojil Japonsko.

Povsod pošlje pred seboj misijonarje, je govoril, nato pride njegovo ladjevje. Ko je cesar Tajkosama slišal te grožnje, je takoj ukazal zgrabiti misijonarje in jih obsodil na smrt. V obsodbi je rečeno: »Ti ljudje so kršili prepoved in učili tujo vero. Zato naj jih v Nagasakiju križajo!« Obsodbo so izvršili 5. februarja 1597. Umorjenih je bilo 26 mučencev. Na prvem mestu vedno navajajo Pavla Mikija, japonskega jezuita; z njim sta umrla še druga dva japonska jezuita, šest je bilo frančiškanov, vseh šest španskega rodu, od preostalih 17 mučencev so bili vsi rojeni Japonci in vsi frančiškanski tretjeredniki; trije so bili mladoletniki: Ludovik je imel 11 let, Anton 13 in Tomaž 14 let. Med svetnike jih je prišel papež Pij IX. 8. junija 1862. Slovenci smo spomin prvih japonskih mučencev obhajali že od leta 1598 dalje. Spominske obletnice njihove mučeniške smrti so se spominjali po jezuitskih in frančiškanskih zavodih.

OZNANILA

- **danes po pozni sveti maši srečanje za starše letošnjih prvoobhajancev.**
- **v ponedeljek, 5. februarja, po večerni sveti maši, srečanje članic župnijske karitas.**

SVETE MAŠE

DAN	GODUJE	SVETA MAŠA ZA:
PONEDELJEK 5. 2.	Agata devica in mučenka	ob 17.00 za+ Franca in Angelo Petek
TOREK 6. 2.	Pavel Miki in drugi japonski mučenci	ob 17.00 za+ Avgusta Goloba 8. dan
SREDA 7. 2.	Egidij redovnik	ob 17.00 za+ Kristino Kavnik (obl.)
ČETRTEK 8. 2.	Hieronim redovnik	ob 17.00 za+ Marijo Kirbiš
PETEK 9. 2.	Apolonija mučenka	ob 17.00 za+ Ljudmilo Cizl
SOBOTA 10. 2.	Alojzij Stepinac škof	ob 17.00 za+ Jožefa Tementa, dvojne starše, pet bratov Drevenšek ter sestri Nežiko in Miciko (obl.)
NEDELJA 11. 2.	6. NEDELJA MED LETOM Lurška Božja Mati SVETOVNI DAN BOLNIKOV	STARŠE 7.30 za + Nežo Dobnik 10.00 za+ Jožefa, Ivana in Katarino Kukovič PREPOLJE 8.45 za+ Marijo (obl.) in Janeza Ekarta (obl.)